

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.007/2022/3.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Hajdan Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Hajdan Teofil Miklós ügyvéd, cím4) által képviselt Felperes1 (Cím2) felperesnek dr. Csákváry Tamás ügyvéd (cím5) által képviselt (cím1) Alperes1 alperes ellen elmaradt munkabér megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2021. október 28-án kelt 25.M.70.105/2020/58/II. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes 62. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, alperes kötelezését 1.211.512 (egymillió-kétszáztizenegyezer-ötszáztizenkét) forintra felemeli, mellőzi alperes kötelezését 99.085 (kilencvenkilencezer-nyolcvanöt) forint törvényes mértékű késedelmi kamat fizetésére vonatkozóan.

Alperes elsőfokú illetékfizetési kötelezettségét 72.690 (hetvenkétezer-hatszázkilencven) forintra szállítja le, a felperes elsőfokú illetékfizetési kötelezettségét 543.190 (ötszáznegyvenháromezer-százkilencven) forintra emeli fel, melyet külön felhívásra az állam javára kötelesek megfizetni.

Az elsőfokú ítéletet az alperesi viszontkereseti rendelkezésre vonatkozóan hatályon kívül helyezi, a viszontkereset tekintetében az eljárást megszünteti.

A fentieket meghaladó részben az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkezéseit nem érinti.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a peres felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítéltábla kötelezi felperest, hogy külön felhívásra a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatala részére fizessen meg 144.438 (száznegyvennégyezer-négyszázharmincnyolc) forint állam által előlegezett költséget.

Az ítéltábla kötelezi felperest és alperest, hogy külön felhívásra az állam javára fizessenek meg külön-külön 7.500 (hétezer-ötszáz) – 7.500 (hétezer-ötszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy a felperes az alperessel 2018. július 1-től 2020. június 30-ig határozott idejű hivatásos sportolói munkaszerződést kötött, munkabére egyrészt a mindenkor minimálbér, valamint ezt meghaladóan 2019. június 30-ig 1.068.506 forint, 2019. július 1-től 1.421.450 forint EKHO-s munkabér volt. A felek munkaszerződésmódosítása alapján a felperes személyi alapbére 2020. január 1-től 1.211.512 forintra változott. A felperes a 2019. január 18-i munkabalesetével összefüggésben 2019. január 25-étől 2019. szeptember 6-áig keresőképtelen volt és táppénzben részesült. A 40/2020. (III.11.) Korm. rendelettel elrendelt veszélyhelyzetre figyelemmel az alperes 2020. április 1-jétől a veszélyhelyzet visszavonásáig a felperest a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettsége alól mentesítette és közölte a felperessel, hogy a mentesítés idejére díjazás nem illeti meg, majd a 142/2020. (IV.22.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése alapján a felperes munkabérét a 2020. május 1. és a 2020. június 17. közötti időszak tekintetében 70%-os mértékben csökkentette.

[2] A keresetlevelében foglaltak szerint a felperes kérte, a bíróság kötelezze az alperest, hogy számára a munkavégzés lehetőségét biztosítsa és a munkaszerződés szerinti 1.421.450 forint/hó munkabért 2020. április 1-jétől kezdődően 2020. június 30-áig fizesse meg. A keresetlevél záró részében a pertárgyérték 4.264.350 forintban került feltüntetésre. A keresetlevél az alperes részére 2020. május 28-án szabályszerűen kézbesítésre került, majd az alperes az ellenkérelem előterjesztésére biztosított, meghosszabbított határidőn belül írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő 2020. július 29-én, amelyben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[3] A felperes a perfelvételi szakban 2020. december 30-án a 18. sorszám alatt előterjesztett beadványában keresetváltoztatással élt, és módosított keresetében 6.000.271 forint elmaradt munkabér megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A módosított kereset ténybeli alapjaként előadta, hogy a 2019. január és 2019. november közötti időben, a beadványban részletezettek szerint az őt megillető munkabérből összesen 6.000.271 forint munkabért nem fizetett meg az alperes. A 18. sorszámú keresetváltoztatást tartalmazó irat az alperes részére 2021. január 11-én szabályszerűen kézbesítésre került. Ezt követően a felperes a 2021. január 14-én tartott folytatólagos perfelvételi tárgyaláson kereseti kérelmét akként tartotta fenn, hogy elmaradt munkabér jogcímén kérte kötelezni az alperest a 2019. január 1-től 2019. november 30-áig terjedő időszakra, a 18. sorszámú előkészítő iratban részletezettek szerinti munkabér-különbözetek – azaz összesen 6.000.271 forint munkabér-különbözet – megfizetésére, és emellett kérte, hogy elmaradt munkabér címén 2020 április hónapra 1.421.450 forint, míg a 2020. május 1. és 2020. június 17. közötti időszakra 445.387 forint megfizetésére kötelezze a bíróság az alperest.

[4] Az alperes a keresetmódosításra vonatkozó perfelvételi nyilatkozatát 2021. február 4-én a 25. sorszám alatti iratban terjesztette elő akként, hogy a megváltoztatott kereset elutasítását kérte. Ezzel egyidejűleg az alperes 26. sorszám alatt viszontkereset-levelet is benyújtott, amelyben kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest jogalap nélkül kifizetett munkabér jogcímén összesen 999.084 forint tőke, valamint ezen összegből 99.085 forint után 2019. június 8-tól, 300.000 forint után 2020. február 11-étől, 300.000 forint után 2020. március 1-jétől és 299.999 forint után 2020. április 10-étől a kifizetés napjáig járó kamatának,

valamint a perköltségének a megfizetésére. A viszontkereset-levélben foglaltak szerint a viszontkereset indítása a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 204. § (1) bekezdésén alapul. Az alperes a viszontkereset-levélben a pertárgy értékét 999.084 forintban határozta meg és ennek alapulvételével 59.945 forint illetéket megfizetett. A viszontkereset-levél a felperes részére 2021. március 8-án kézbesítésre került, majd a felperes a bíróság felhívására, a viszontkeresettel szemben írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben annak elutasítását, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság a 61. sorszámú végzésével kijavított 25.M.70.105/2020/58-II. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a törvényes levonásokkal terhelt elmaradt munkabér jogcímén 1.112.467 forintot. Ebből 99.085 forintnak 2019. június 18. napjától, míg 407.586 forintnak 2020. május 11. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát az alperes köteles megfizetni a felperesnek. Az elsőfokú bíróság kötelezte továbbá a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 450.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította, valamint kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 378.000 forint illetéket, valamint kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 42.000 forint illetéket.

[6] Az elsőfokú ítélet indokolásában rögzítésre került, hogy a felperes keresetlevelében kérte, a bíróság kötelezze az alperest, hogy részére a munkavégzési lehetőséget biztosítsa és a munkaszerződése szerinti havi 1.421.450 forint munkabért 2020. április 1-jétől 2020. június 30-áig fizesse meg, míg a 2020. december 30-án előterjesztett keresetmódosításában elmaradt munkabér jogcímén 6.000.271 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte, továbbá a 2021. február 4-én előterjesztett 26. számú előkészítő iratával a Pp. 204. § (1) bekezdése alapján viszontkeresetet nyújtott be 999.084 forint jogalap nélkül felvett munkabér visszafizetése, valamint az ezen összeg után járó kamatok megfizetése iránt.

[7] Az elsőfokú bíróság a felperesi keresetet kizárólag a 2020. április hónapra előterjesztett munkabérkövetelés tekintetében ítélte megalapozottnak 1.211.512 forint összegben. A viszontkeresetet érdemben elbírált és akként foglalt állást, hogy az 99.085 forint jogalap nélkül kifizetett munkabér vonatkozásában megalapozott, ezt meghaladóan pedig elutasította. A felperest, illetve az alperest megillető marasztalási összegek egybeszámításával a felperes részére fizetendő elmaradt munkabérkülönbözet összegét 1.112.467 forintban határozta meg.

[8] Az elsőfokú bíróság a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés indokolása körében rögzítette, hogy a kereset vonatkozásában a pertárgyérték 7.112.427 forint, míg a viszontkereset tekintetében 999.084 forint, és ezért a kereseti illeték 472.000 forint, míg a viszontkereseti illeték 59.900 forint. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes 90%-ban pervesztes, a feleket pedig a pervesztességük arányában kell kötelezni a feljegyzett illeték viselésére, figyelemmel arra is, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre nem jogosult. Ezen túlmenően a felperes a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes perköltségét a 32/2003. (VIII.20.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[9] Az ítélettel szemben a törvényes határidőn belül az alperes fellebbezéssel élt és kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatásával mellőzze a felperes javára elmaradt munkabér jogcímén megítélt összegből 99.085 forint tekintetében az alperes kamatfizetési kötelezettségére vonatkozó rendelkezést és ezzel együtt kötelezze a felperest ezen összeg után 2019. június 8-tól 2020. május 11-éig járó késedelmi kamat javára történő megfizetésére. Kérte továbbá, hogy az őt terhelően az állam javára megállapított illetékfizetési kötelezettség összegét a másodfokú bíróság szállítsa le 42.000 forintra, míg a felperes illetékfizetési kötelezettségét emelje fel 378.000 forintra. Az alperes fellebbezésében előterjesztette a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltség iránti igényét is az ügyvédi munkadíj tekintetében.

[10] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolása szerint a felperest az alperes javára 99.085 forint jogalap nélkül kifizetett munkabér visszafizetése terheli, amely az elmaradt munkabér jogcímén megállapított összegből levonásra is került. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság a jogalap nélkül igénybe vett időszakra eső késedelmi kamatról elmulasztott rendelkezni, illetőleg arról az ítélet rendelkező részében tévesen rendelkezett, amikor ezen összeg után is az alperest kötelezte kamatfizetésre. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság tévesen és az elsőfokú ítélet indokolásával ellentétesen rendelkezett a feljegyzett eljárási illeték megfizetéséről. Álláspontja szerint a Pp. 83. § (1) – (2) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel a túlnyomórészt (90%-ban) pervesztes felperesnek kell viselnie 378.000 forint feljegyzett illetéket, míg az alperes 42.000 forint illeték viselésére köteles. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő. A fellebbezési tárgyaláson az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, valamint előterjesztette másodfokú perköltség iránti igényét is az ügyvédi munkadíj tekintetében.

[12] Az alperes fellebbezése részben alapos.

[13] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[14] A fellebbezés elbírálása során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-a szerint az elsőfokú ítélet viszontkeresetet érintő részében az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésének van helye az eljárás megszüntetése miatt a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[15] A Pp. 379. §-a értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel – teljes egészében vagy abban a részben, amelyre a megszüntetés oka fennáll – hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti, ha a 240. § (1) bekezdése vagy a 241. § (1) bekezdése szerinti ok az elsőfokú vagy a másodfokú eljárásban fennáll.

A Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bíróság az eljárást – a g) pont szerinti kivétellel annak bármely szakaszában – hivatalból megszünteti, ha a keresetlevelet, viszontkeresetlevelet már a 176. § (1) bekezdés a) – i) pontja, a 176. § (2) bekezdés a) – c) pontja, illetve a

viszontkereset-levelet a 206. § (1) bekezdés a) vagy c) pontja alapján vissza kellett volna utasítani.

A Pp. 206. § (1) bekezdés a) pontja rögzíti, hogy a bíróság visszautasítja a viszontkereset-levelet, ha azt az alperes e törvény rendelkezéseinek megsértésével terjesztette elő.

[16] A viszontkereset előterjesztésének módját, illetve feltételeit a Pp. 204. §-a tartalmazza. Az alperes a viszontkeresetet nyilatkozata szerint a Pp. 204. § (1) bekezdése alapján terjesztette elő.

[17] A Pp. 204. § (1) bekezdése szerint az alperes a felperes ellen – a keresettel érvényesíteni kívánt joggal azonos jogviszonyból eredő joga iránt – írásban előterjesztett viszontkereset-levéllel viszontkeresetet indíthat. A viszontkereset-levelet – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – a kereset közlésétől számított negyvenöt napon belül vagy a bíróság által az ellenkérelem előterjesztésére meghosszabbított határidőn belül, de legkésőbb az írásbeli ellenkérelem, illetve beszámítást tartalmazó irat előterjesztésével egyidejűleg kell benyújtani.

[18] A perbeli esetben a keresetet az elsőfokú bíróság az alperessel 2020. május 28-án közölte, ezért a viszontkereset-levelet a Pp. 204. § (1) bekezdése értelmében ezen időponttól számított negyvenöt napon belül, illetve a bíróság által az ellenkérelem előterjesztésére meghosszabbított határidőn belül, de legkésőbb az írásbeli ellenkérelem előterjesztésével egyidejűleg kellett benyújtani. Az alperes azonban ezen határidőt elmulasztotta és csak a keresetváltoztatást tartalmazó irat kézbesítését követően, 2021. február 4-én terjesztette elő viszontkereset-levelét. A másodfokú bíróság a Pp. 204. § (1) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben hangsúlyozza, hogy a viszontkereset-levél előterjesztésének határidejét a Pp. 204. § (1) bekezdése alapján a kereset közlésétől kell számítani és a keresetváltoztatás előterjesztése nem nyitja meg újból a viszontkereset előterjesztésének lehetőségét.

[19] A másodfokú bíróság utal továbbá arra, hogy a 2021. január 1-jétől hatályos Pp. 204. § (5) bekezdése szerint az alperes az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követően is előterjeszthet viszontkeresetet a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig, ha valószínűsíti, hogy az előterjesztés alapjául szolgáló ok önhibáján kívül az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követően jutott a tudomására vagy következett be. Az alperes a viszontkereset-levelét a Pp. 204. § (1) bekezdése alapján terjesztette elő, a Pp. 204. § (5) bekezdésében meghatározott feltételek fennállására, az önhibán kívüliségre nem hivatkozott, a viszontkereset a Pp. 204. § (5) bekezdése szerint sem tekinthető szabályszerűen előterjesztettnek.

[20] A fentiekben részletezettek szerint a másodfokú bíróság hivatalból az elsőfokú ítéletnek a viszontkeresetet érintő részét a Pp. 379. § alapján hatályon kívül helyezte és e tekintetben az eljárást megszüntette a Pp. 240. § (1) bekezdése a) pontjának, valamint a 206. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával. Az elsőfokú ítélet szerinti alperest terhelő marasztalási összeg a viszontkereset alapján az alperes javára megítélt 99.085 forint jogalap nélkül kifizetett munkabér figyelembevételével került 1.112.467 forintban meghatározásra, a másodfokú bíróság a viszontkeresetet érintő hatályon kívül helyező, illetőleg permegszüntető rendelkezésre utalva az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben

megváltoztatta akként, hogy az alperes kötelezését 1.211.512 forintra felemelte, valamint mellőzte az alperes kötelezését a 99.085 forint után járó késedelmi kamatfizetésre vonatkozóan. Ez utóbbi rendelkezés tekintetében a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően megállapította azt is, hogy az elsőfokú ítélet szerint a 99.085 forint jogalap nélkül kifizetett munkabér visszafizetési kötelezettsége a felperest terhelte, az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte az alperest az ezen összeg után járó kamatfizetésre.

[21] A másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az eljárás a viszontkereset tekintetében illetékmentes. Az alperes a viszontkereset előterjesztésekor 59.900 forint eljárási illetéket megfizetett. A másodfokú bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az illetékes adóhatóságnál kérelmére az illeték visszatérítésének van helye az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján.

[22] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a keresetváltoztatás eredményeként keresethalmazatban érvényesített felperesi igények vonatkozásában a pertárgyértéket tévesen határozta meg 7.112.427 forintban, illetve az eljárási illetéket 472.000 forintban. A másodfokú bíróság az Itv. 39. § (1) bekezdése, a 40. § (1) bekezdése, valamint a 41. §-a alapján a keresethalmazatban álló keresetek vonatkozásában a pertárgyértéket 10.264.621 forintban állapította meg, amelynek alapulvételével az elsőfokú eljárási illeték az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint 615.880 forint. Ezen túlmenően rögzíthető, hogy az elsőfokú eljárás tekintetében az alperes javára kedvezőbb 11,8% - 88,2% pernyertességi-pervesztességi arány állapítható meg. Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, valamint a 383. § (6) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdésének alkalmazásával megváltoztatta és az alperes elsőfokú illetékfizetési kötelezettségét 72.690 forintra leszállította, míg a felperes elsőfokú illetékfizetési kötelezettségét 543.190 forintra felemelte.

[23] A másodfokú bíróság a fentieket meghaladóan a Pp. 370. § (1) bekezdésére figyelemmel nem érintette az elsőfokú ítéletnek a nem fellebbezett, a keresetnek részben helyt adó, ezt meghaladóan elutasító, valamint az alperes javára megítélt perköltség megfizetésre kötelező rendelkezéseit.

[24] A másodfokú bíróság hivatalból észlelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete meghozatalát követően a 25.M.70.105/2020/60. számú, 2022. január 5-én jogerős végzésben szakértői igazságügyi írásszakértő szakértői díját összesen 144.438 forintban állapította meg, valamint rendelkezett a szakértői díj kiutalásáról is a költségmentes ellátmány terhére. Az elsőfokú bíróság elmulasztott határozni az elsőfokú ítélet kiegészítésével a felperes által szükségtelenül okozott szakértői költség, mint perköltség viseléséről, a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (6) bekezdése, valamint a 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján a Pp. 86. § (2) bekezdésének alkalmazásával a felperest kötelezte, hogy fizessen meg a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatala részére külön felhívásra 144.438 forint állam által előlegezett költséget.

[25] A másodfokú eljárással összefüggésben a fellebbezési kérelem, valamint a viszontkeresetet érintő hatályon kívül helyező, illetve eljárást megszüntető másodfokú ítéleti

rendelkezés alapulvételével a felek 50 – 50%-ban tekinthetők pernyertesnek, illetve pervesztesnek, amelyre figyelemmel a jogi képvisellel összefüggésben felmerült perköltségeiket a felek maguk viselik. A másodfokú eljárással összefüggésben az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján 15.000 forint eljárási illeték merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a felperest és az alperest a Pp. 83. § (2) bekezdésének alkalmazásával 7.500 forintban – 7.500 forintban kötelezte az állam javára.

[26] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2022. április 26.

dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

dr.Barna Sára s.k.
előadó bíró

dr.Várpalotai Tímea s.k.
bíró